

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Mirko Möllen**, advokát, se sídlem Barthstrasse 16, Mnichov, Spolková republika Německo, insolvenční správce dlužníka VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft, se sídlem Germeringerstrasse 1, Krailling, Spolková republika Německo, zast. JUDr. Jiřím Vaníčkem, advokátem, se sídlem Šaldova 34/466, Praha 8 – Karlín, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 12. 2015, č. j. 44027/15/5100-41458-710158, a ze dne 18. 12. 2015, č. j. 44274/15/5100-41458-710158, o nesouhlasu Krajského soudu v Praze s postoupením této věci Městským soudem v Praze,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 46 Af 11/2016 je **příslušný** Městský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal dne 22. 2. 2016 u Městského soudu v Praze žalobu proti shora označeným rozhodnutím žalovaného, kterými byla zamítnuta odvolání a potvrzena rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu ze dne 14. 1. 2015, č. j. 8860/15/4000-50715-107911, a č. j. 8877/15/4000-50715-107911, resp. č. j. 7455/15/4000-50715-107911. Uvedenými rozhodnutími Specializovaného finančního úřadu bylo zřízeno zástavní právo k zajištění nedoplatku obchodní společnosti VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft ve výši 2.222.918 Kč s příslušenstvím (dvě rozhodnutí týkající se stejné částky), resp. k zajištění neuhrazené daně této společnosti ve výši 39.733.491 Kč s příslušenstvím.

[2] Městský soud v Praze dospěl k závěru, že místně příslušným soudem k projednání a rozhodnutí věci je podle § 12a zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finanční správě“), Krajský soud v Praze. Protože ve věci jako správní orgán prvního stupně rozhodoval Specializovaný finanční úřad, je podle uvedeného ustanovení zákona o finanční správě rozhodnou skutečností pro určení místní příslušnosti soudu sídlo navrhovatele (žalobce), popř. místo, kde se zdržuje. Společnost VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft přitom na území České republiky podniká prostřednictvím organizační složky, jež má sídlo na adrese Dolní Břežany, Pražská 636, tj. v obvodu působnosti Krajského soudu v Praze. Městský soud v Praze proto usnesením ze dne 30. 3. 2016, č. j. 9 Af 21/2016 – 26, postoupil věc Krajskému soudu v Praze.

[3] Krajský soud v Praze s tímto závěrem nesouhlasil, proto věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o příslušnosti podle § 7 odst. 5 věty druhé zákona

č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Ve svém podání ze dne 22. 4. 2016 uvedl, že společnost VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft je zahraniční právnickou osobou, která má sídlo v Německu. Protože není fyzickou osobou, nemá v České republice bydliště a ani se zde nezdržuje. Okolnost, že má v České republice zřízení organizační složku, je z hlediska pravidel pro určení místní příslušnosti soudu ve správním soudnictví irelevantní jak ve smyslu § 12a zákona o finanční správě, tak ve smyslu obecné úpravy obsažené v § 7 s. ř. s. Umístění organizační složky a místo, kde se osoba zdržuje, jsou pojmy odlišné a nelze je ztotožňovat.

[4] S odkazem na usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 98/2003 – 36, a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2004, č. j. Nad 98/2003 – 40, má za to, že v situaci, kdy nelze určit místní příslušnost soudu podle speciální normy, je třeba určit příslušnost podle normy obecné – § 7 odst. 2 s. ř. s. Teprve pokud ani obecná norma určení místně příslušného soudu neumožňuje, je na místě, aby Nejvyšší správní soud na základě analogické aplikace § 11 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), místně příslušný soud určil podle svého uvážení. Protože Specializovaný finanční úřad sídlí v Praze a v Praze též vykonává svoji působnost, je na základě obecné úpravy místní příslušnosti k vyřízení věci příslušný Městský soud v Praze. Pokud by případně Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že je třeba místně příslušný soud určit podle § 11 odst. 3 o. s. ř., Krajský soud v Praze poznamenal, že podle obsahu žaloby s napadenými rozhodnutími úzce souvisí rozhodnutí Celního úřadu pro Královéhradecký kraj, jimiž byla žalobci odňata povolení k provozování daňového skladu a jež také napadá žalobami u Krajského soudu v Hradci Králové. Nabízí se proto určit jako místně příslušný Krajský soud v Hradci Králové.

[5] Žalobce se k předložené věci vyjádřil přípisem ze dne 4. 5. 2016, v němž zdůraznil, že žalobcem v projednávané věci je insolvenční správce, který jedná za německou společnost. Insolvenční správce ani samotná společnost nemají sídlo na území České republiky. Odštěpný závod (organizační složka) by mohl být považován za eventualitu zdržování se na území České republiky, Městský soud v Praze se ovšem ani nepokusil dotazem zjistit, zda a jak podnik zahraniční právnické osoby v současné době provozuje svoji činnost. Pro úplnost dodává, že tento odštěpný závod již na území České republiky nevyvíjí žádnou činnost od počátku roku 2015, kdy byla „přesunuta“ na území Spolkové republiky Německo. Žalobce dodává, že u Krajského soudu v Praze podal v minulosti vícero žalob proti rozhodnutím žalovaného v jiných obdobných věcech, přičemž jmenovaný soud věc postoupil Městskému soudu v Praze, který toto postoupení akceptoval. Další žaloby pak žalobce adresoval přímo Městskému soudu v Praze, který je přijal. Zastává proto názor, že k rozhodnutí o žalobě proti žalovanému je příslušný Městský soud v Praze.

[6] Nejvyšší správní soud shledal nesouhlas Krajského soudu v Praze s postoupením věci důvodným.

[7] V soudním řízení správním je místní příslušnost obecně upravena v § 7 odst. 2 s. ř. s., dle něhož „[n]estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.“

[8] Zákon o finanční správě obsahuje speciální úpravu místní příslušnosti v § 12a, dle něhož „[v] oblasti působnosti Specializovaného finančního úřadu jako správního orgánu prvního stupně je k řízení

pokračování

ve správním soudnictví místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje.“

[9] Pro posouzení místní příslušnosti ve věci je stěžejní, že žalobu podal Mirko Möllen, advokát se sídlem Barthstrasse 16, Mnichov, Spolková republika Německo, jakožto insolvenční správce dlužníka VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft. Navrhovatelem (žalobcem) tedy není společnost VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft, ale insolvenční správce Mirko Möllen.

[10] Insolvenční správce Mirko Möllen má sídlo ve Spolkové republice Německo, místní příslušnost soudu tedy podle kritéria sídla určit nelze. O tom, že by se Mirko Möllen zdržoval v České republice, soud nemá žádné informace, dle tohoto kritéria tedy rovněž postupovat nelze.

[11] Jelikož není možné určit místní příslušnost soudu dle zvláštní úpravy obsažené v § 12a zákona o finanční správě, použije se úprava obecná zakotvená v § 7 odst. 2 s. ř. s. (k tomu obdobně srov. usnesení rozšířeného senátu č. j. Nad 98/2003 – 36, popř. usnesení č. j. Nad 98/2003 – 40). Specializovaný finanční úřad, jakožto správní orgán I. stupně, má sídlo v Praze, v městské části Praha 7, tedy v obvodu Městského soudu v Praze [viz příloha č. 2, bod 1., ve spojení s přílohou č. 4, bodem 7., zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů]. Působnost vykonává na celém území České republiky (§ 8 odst. 2 zákona o finanční správě). Ustanovení § 7 odst. 2 věty druhé s. ř. s. se tedy neuplatní.

[12] Nejvyšší správní soud vzhledem k výše uvedenému rozhodl ve věci nesouhlasu Krajského soudu v Praze tak, že soudem místně příslušným k vyřízení věci je Městský soud v Praze. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o otázce místní příslušnosti jsou soudy vázány (§ 7 odst. 5 věta třetí s. ř. s.).

[13] Zdejší soud závěrem dodává, že nenechal bez povšimnutí výtku žalobce, že mu nebyl zaslán nesouhlas Krajského soudu v Praze s postoupením předmětné věci. Nutno nicméně poznamenat, že uvedený nesouhlas byl žalobci zaslán jakožto příloha přípisu – Informace o probíhajícím řízení ze dne 2. 5. 2016, č. j. Nad 100/2016 – 35, který byl právnímu zástupci žalobce doručen stejného dne (viz doručka připojená k č. l. 34 soudního spisu). Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud současně podotýká, že i kdyby tomu tak nebylo (což by v posuzovaném případě mohlo nastat např. v důsledku technické závady), nejednalo by se o procesní pochybení, neboť z ustanovení § 7 odst. 5 s. ř. s. neplyne soudu povinnost zasílat nesouhlas krajského soudu s postoupením věci k vyjádření účastníkům řízení (srov. též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 5. 2016, č. j. Nad 84/2016 – 33).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. května 2016

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu